

РЕШЕНИЕ

№ 7348

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г К

при участието на секретаря М С
като разгледа докладваното от Г К Гражданско дело № 20231110137060 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.79 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД от В К, със седалище и адрес на управление П,....., представлявано от Б И, против А. Д. А., ЕГН *****, с адрес К, с искане за осъждане на ответника да заплати сумите от 605,09 лева главница за вода и предоставени ВиК услуги – за вода, за такса канал и такса пречистване за периода 16.07.2021 г. до 15.12.2022 г. и мораторна лихва в размер от 45,30 лева за периода 20.09.2021 г. до 30.01.2023 г.

В исковата молба се твърди, че между страните съществува договорно правоотношение като ищецът се е задължил да доставя вода и да предоставя ВиК услуги, а ответникът приел да заплаща същите в срока по общите условия. Сочи се, че договорното правоотношение се отнася до недвижим имот, находящ се в К. Ищецът поддържа, че стойността на предоставените услуги за периода 16.07.2021 г. до 15.12.2022 г. възлиза на 605,09 лева и не е заплатена от ответника А.. Предвид това, че цената не е заплатена в срок, ищецът твърди, че разполага с вземане за мораторна лихва в размер от 45,30 лева за периода 20.09.2021 г. до 30.01.2023 г. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да уважи исковете.

В срока за подаване на писмен отговор е депозиран такъв от ответника А. чрез процесуалния му представител със становище за неоснователност на исковете – твърди се, че за периода до м.08.2023 г. ответникът не е получавал фактури, сочи се, че договор от 01.09.2014 г. не е сключен от ответника. Ответникът отрича да има вина за допуснатото неизпълнение, тъй като не е бил уведомен за задълженията, нито същите могат да бъдат заплатени чрез система „И“. Ответникът сочи, че клаузата на чл.33, ал.2 от общите условия се явява неравноправна. Моли съда да отхвърли исковете.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като

обсъди представените по делото доказателства,поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл.235 от ГПК,приема за установено следното :

Представена е справка извлечение относно дължимите суми за абонат с клиент А. А. към В – П.

Приети са общи условия на „Водоснабдяване и канализация“ООД – П.

Представени са разписки относно заплатени от А. А. парични суми към В – П.

С определение на съда,постановено в открито съдебно заседание,е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните,че А. Д. А. е собственик на водоснабдения имот в К.

От приетото заключение по съдебно-счетоводната експертиза се установява,че в имот с абонатен № е монтиран един водомер,извършвани са отчети на показанията,за периода 16.07.2021 г. до 15.12.2022 г. са издадени шестнадесет фактури,от които девет са неплатени и общата стойност възлиза на 605,09 лева,размерът на мораторната лихва е 45,37 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Уважаването на иск с правно основание чл.79 от ЗЗД е обусловено от доказване,че между страните съществува договорно правоотношение,при което едната страна по договора претендира изпълнение на договорно задължение от насрещната страна,когато липсва доброволно изпълнение. Този иск е иск за реално изпълнение,а страната ищец е длъжна да докаже съществуването на договорно правоотношение и да установи какви права и задължения са уговорени,докато в тежест на ответника е възложено доказването,че е изпълнил точно своите договорни задължения или са налице обстоятелства,които изключват отговорността му.

Софийският районен съд намира,че макар да е изключен договор от 01.09.2014 г. от доказателствата по делото,събраните в хода на производството доказателства позволяват да бъде възприето,че страните се намират в договорно правоотношение – дружеството ищец реализира дейност по доставка на вода и предоставяне на ВиК услуги,а ответникът А. е собственик на водоснабдения имот (съдът е отделил като като безспорно и ненуждаещо се от доказване това обстоятелство). Следва да се посочи,че съгласно легалната дефиниция на понятието потребител,установена в Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги (ЗРВКУ) - § 1,т.2 от ДР на закона – потребител е юридическото или физическо лице,което е собственик или ползвател на имота,в който са доставяни услугите. С оглед това,че ответникът А. е собственик на имота,което самият ответник признава,именно ответникът А. е пасивно легитимиран да отговаря за заплащане цената на доставена вода и предоставени ВиК услуги. Следва да се посочи,че и съгласно чл.2,ал.1 от общите условия на дружеството ищец потребител е собственикът на имота,до който се доставя вода и се предоставят водоснабдителни услуги. Това означава,че ищецът следва да проведе доказване какви услуги е предоставил,докато в тежест на ответника е възложено доказването,че е заплатил услугите. Съдът намира,че от ангажираните в хода на производството доказателства може да бъде

възприето, че начисляваната за имота вода и предоставени ВиК услуги съответстват на реално доставени количества вода, в която насока съдът взе предвид, че според експертното заключение е реализиран отчет на показанията на водомера, т.е. начислените количества вода съответстват на действително потребена вода, а стойността на неплатената вода възлиза на 605,09 лева, т.е. е в размер на претендираната с исковата молба парична сума. Предвид това, че ответникът не е заплатил паричната сума за вода и ВиК услуги, искът за главницата от 605,09 лева подлежи изцяло на уважаване. Съдът намира, че не може да бъде възприет доводът на ответника, че не отговаря за изпълнение на задължението поради забава на кредитора, който не е изпратил фактурите. Следва да бъде отчетено, че общите условия не регламентират задължение за дружеството доставчик да съобщава за издадените фактури, а е право на потребителя да поиска изпращането на фактурите на имейл адрес. Отделно от това, съдът намира, че при наличието на реално потребена и консумирана вода и ВиК услуги, които не са заплатени, искът за сумата от 605,09 лева подлежи на уважаване.

Уважаването на иск с правно основание чл.86 от ЗЗД е обусловено от доказване, че парична сума не е заплатена на падежа или в срока за плащане, поради което кредиторът може да претендира обезщетение за забава от длъжника. В хипотезата, когато задължението има падеж или срок, считано от деня, следващ падежната дата или следващ последния ден от срока, длъжникът изпада в забава, а ако задължението няма срок за изпълнение, за да бъде поставен в забава длъжникът е необходимо да му бъде отправена покана. Съдът счита, че в конкретния случай задължението е възникнало като срочно при съобразяване клаузата на чл.33 от общите условия. Цитираната клауза предвижда, че потребителят заплаща задължението в тридесетдневен срок от фактурирането. Не могат да бъдат споделени доводите на ответника А. чрез процесуалния му представител, че договорната клауза е неравноправна, защото потребителят не би могъл да знае кога ще бъде издадена фактурата. Съдът, отчитайки клаузата на чл.33, ал.1 от общите условия, която предвижда задължение фактура да бъде издавана веднъж месечно, както и с оглед това, че срокът за плащане на задължението е тридесет дни, намира, че не може да бъде възприето, че клаузата е неравноправна като поставяща потребителя в невъзможност да узнае задължението си, тъй като при съобразяване регламентацията на чл.33 от общите условия, длъжникът би могъл да заплаща задълженията си, без да бъде поставен в забава чрез еднократна проверка за размера на задължението, респективно чрез еднократно плащане в рамките на всеки календарен месец. При това положение и като съобрази, че ответникът не е заплатил задължението в рамките на предвидения тридесетдневен срок, съдът счита, че и искът за мораторна лихва от 45,30 лева подлежи на уважаване, в която насока според експертното заключение размерът на мораторната лихва е 45,37 лева, т.е. е по-висок спрямо претендирания с исковата молба, поради което искът за мораторна лихва подлежи изцяло на уважаване.

При този изход на делото и като съобрази, че ищецът претендира съдебноделоводни разноски съдът счита, че следва да бъдат присъдени такива в размер от 850 лева.

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Д. А., ЕГН *****, с адрес К да заплати на основание чл.79 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД на В К, със седалище и адрес на управление П,....., представлявано от Б И сумите от 605,09 лева (шестстотин и пет лева и девет стотинки) главница за вода и предоставени ВиК услуги – за вода, за такса канал и такса пречистване за периода 16.07.2021 г. до 15.12.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска – на 01.03.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и мораторна лихва в размер от 45,30 лева (четиридесет и пет лева и тридесет стотинки) за периода 20.09.2021 г. до 30.01.2023 г.

ОСЪЖДА А. Д. А., ЕГН *****, с адрес К да заплати на основание чл.81 от ГПК, вр.чл.78, ал.1 от ГПК на В К, със седалище и адрес на управление П,....., представлявано от Б И сумата от 850 (осемстотин и петдесет) лева сторени съдебноделоводни разноски и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____